

Η Αργεντινή φλερτάρει και πάλι με τη χρεοκοπία

10/Νοε/2019 09:47

Του Κώστα Ράππη

Heικόνα είναι γνώριμη στα 44 εκατομμύρια των Αργεντινών. Από τα τέλη του προηγούμενου μήνα η κεντρική τράπεζα επέβαλε **περιορισμούς** στην αγορά δολαρίου, προκειμένου να αποτρέψει την εκροή συναλλάγματος. Οι έχοντες τραπεζικό λογαριασμό θα μπορούν να ανταλλάξουν **μόνο 200 δολάρια** τον μήνα μέχρι τον Δεκέμβριο, έναντι προηγούμενου ορίου 10.000 μηνιαίως.

Πρόκειται για μέτρο που κρίθηκε **αναγκαίο** για την περίοδο μεταβίβασης της εξουσίας μέχρις ότου ο φιλελεύθερος πρόεδρος Μαουρίτσιο Μάκρι να παραδώσει το πηδάλιο στον νικητή των εκλογών του Οκτωβρίου, τον περονιστή Αλμπέρτο Φερνάντες.

He επικράτηση του Φερνάντες **δεν** αποτέλεσε έκπληξη, καθώς είχε καταγράψει διαφορά 17 ποσοστιαίων μονάδων έναντι του Μάκρι στις προκριματικές εκλογές του Αυγούστου, πριν σφραγίσει την επικράτησή του στην καθαυτό εκλογή **με 47,79% έναντι 40,71%** και με τη συμμετοχή να πλησιάζει το 80% των εγγεγραμμένων.

Ούτεόμως προκαλούν έκπληξη οι κλυδωνισμοί στις αγορές, αφότου διεφάνη ότι ο 60χρονος Φερνάντες οδεύει προς την εξουσία. Ένας σημαντικός λόγος για αυτό είναι ότι η αλλαγή ενοίκου στο προεδρικό μέγαρο ισοδυναμεί με επιστροφή στο πρόσφατο παρελθόν των **εκρηκτικών** σχέσεων της Αργεντινής με τους διεθνείς επενδυτές. Και όχι μόνο μεταφορικά: αντιπρόεδρος του Φερνάντες θα είναι η Κριστίνα Φερνάντες ντε Κίρτσενερ, πρόεδρος της χώρας κατά την επίμαχη περίοδο 2007-2015 και χήρα του επίσης διατελέσαντος προέδρου το 2003-2007, Νέστορ Κίρτσενερ. Η κοινή κάθοδος του Φερνάντες με την Κίρτσενερ σηματοδοτεί την επανένωση της μετριοπαθούς με την αριστερή πτέρυγα του περονισμού – όμως το ερώτημα ποιος πραγματικά θα κυβερνά τη χώρα προκύπτει αυθόρμητα.

Οι προκλήσεις

Όπως και αν έχει, η Αργεντινή βρίσκεται και πάλι στο χείλος του γκρεμού. Από το 2018 **το πέσο βρίσκεται σε πλήρη υποχώρηση** και το δημόσιο χρέος διογκώθηκε, με αποτέλεσμα ο Μάκρι να προσφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για δάνειο ύψους **57 δισ.** δολαρίων, το **μεγαλύτερο** στην ιστορία του θεσμού.

Οικονομική δραστηριότητα στην τρίτη μεγαλύτερη οικονομία της Λατινικής Αμερικής (και την 24η του κόσμου) έχει εν πολλοίς παραλύσει (το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 3% την τελευταία τετραετία), ο πληθωρισμός έφθασε τον Σεπτέμβριο στο 37,7%, ενώ το ποσοστό των πολιτών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας έχει ξεπεράσει τον **έναν στους τρεις** (35,4%).

Το γιατί όλα αυτά έστρεψαν το εκλογικό σώμα εναντίον του Μάκρι (ιδίως μετά και το μπλακάουτ του Ιουνίου, παρά τον εξαγγελθέντα εκσυγχρονισμό του δικτύου για τον οποίο είχαν αυξηθεί τα τέλη ηλεκτροδότησης) είναι εξηγήσιμο. Όμως δεν εξασφαλίζουν **καμία περίοδο χάριτος** στον Μάκρι, ιδίως από πλευράς των διεθνών παικτών που φοβούνται τυχόν επανάληψη της **στάσης πληρωμών** που σημάδεψε την προηγούμενη δεκαετία και οδήγησε σε ατέρμονες δικαστικές διαμάχες στο έδαφος των ΗΠΑ.

Μολονότι προ εκατό ετών αποτελούσε την πέμπτη κατά κεφαλήν πλουσιότερη χώρα στον κόσμο, η Αργεντινή έχει βρεθεί από το 1950 και μετά να περνά **ένα στα τρία χρόνια σε ύφεση**, κυρίως με ευθύνη ενός πολιτικού συστήματος το οποίο ταλαντευόταν ανάμεσα στον λαϊκισμό και τη στρατιωτική δικτατορία και δεν άφηνε περιθώρια ενδυνάμωσης των "θεσμών".

Η κατάρρευση, όχι μόνο οικονομική αλλά και κοινωνική, του 2001, η οποία άφησε άφωνο τον πλανήτη, υπήρξε, στο φόντο και του νέου διεθνούς περιβάλλοντος, η **κορύφωση** αυτής της καθοδικής πορείας.

Επιστροφής του "ροζ κύματος";

Στην παρούσα φάση, το δημόσιο χρέος πλησιάζει και πάλι το 100%, ενώ οι δόσεις προς το ΔΝΤ θα πρέπει να αρχίσουν να πληρώνονται **από του χρόνου**.

Τα διστακτικά βήματα του Μάκρι προς τη δημοσιονομική σταθεροποίηση δεν απέτρεψαν τον εκτροχιασμό, ιδίως αφότου η **ξηρασία** έπληξε και την αγροτική παραγωγή, ενώ η **στροφή της ροής των κεφαλαίων** προς τη Βόρεια Αμερική, λόγω της νομισματικής πολιτικής της Fed, αφήνει μικρά περιθώρια κίνησης για τις ευάλωτες χώρες με μεγάλα ανοίγματα.

Τίποτα από όλα αυτά δεν δείχνει να πτοεί τον Φερνάντες, ο οποίος μετά τη νίκη του κάνει λόγο για "αλλαγή σελίδας" και "μία νέα εποχή περιφερειακής συνεργασίας" που **"θα θέσει τέλος στην ανισότητα"**. Φρόντισε μάλιστα η πρώτη του μετεκλογική επίσκεψη να είναι στο **Μεξικό**, όπου ενώπιον του κεντροαριστερού προέδρου Αντρές Μανουέλ Λόπες Ομπραδór διακήρυξε την οιοική ανάσταση του "ροζ κύματος" που διαπερνούσε προ δεκαετίας την ήπειρο, με πρωταγωνιστές τους προέδρους Λούλα της Βραζιλίας, Κορέα του Εκουαδόρ, Μοράλες της Βολιβίας, Τσάβες της Βενεζουέλας και βέβαια τη Φερνάντες ντε Κίρτσονερ της Αργεντινής, που στην πλειοψηφία τους αντιμετωπίζουν, όπως είπε, "εκδικητικές δικαστικές διώξεις". Παράλληλα, σχολιάζοντας τις διαδηλώσεις των ημερών στη Χιλή δεν έχασε την ευκαιρία να **χλευάσει** τους διεθνείς επαίνους καθ' όλο το παρελθόν για ένα μοντέλο το οποίο "μακροοικονομικά λειτουργούσε, αλλά γεννούσε απίστευτη ανισότητα".

Διάθεσησυνεργασίας

Ηπραγματικότητα είναι πάντως **λιγότερο ηρωική**. Και το διαισθάνονται αυτό και οι αγορές, καθώς την εκροή κεφαλαίων και την υποχώρηση του πέσο κατά 20% που έφερε αυτομάτως το αποτέλεσμα των προκριματικών εκλογών του Αυγούστου ακολούθησε η σχετική νηνεμία μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου.

Ηπρωτοβουλία του Φερνάντες να συνεργασθεί κατά τη μεταβατική περίοδο με την απερχόμενη κυβέρνηση Μάκρι, οι προειδοποιήσεις του ότι "θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες με υπευθυνότητα", αλλά και η ετοιμότητα που εξέφρασε η Ουάσινγκτον διά του υπουργού Εξωτερικών, Μάικλ Πομπέο, να συνομιλήσει με τη νέα κυβέρνηση της Αργεντινής για τα κοινά συμφέροντα των δύο πλευρών, λειτουργούν **καθησυχαστικά**. Αρκεί, βεβαίως, οι πιστωτές να μη βρεθούν αιφνιδίως αντιμέτωποι με μια νέα στάση πληρωμών.

Αναζήτηση στήριξης στην Άπω Ανατολή

Στηδοκιμασία που περνά, η Αργεντινή έχει πάντως βρεθεί το τελευταίο διάστημα με έναν αξιόλογο **σύμμαχο**: την Κίνα, η οποία φροντίζει να διευρύνει διαρκώς τις οικονομικές της σχέσεις με τη χώρα του Φερνάντες.

Ήδητο 2017 ο ασιατικός γίγαντας αποτελούσε τον **δεύτερο** μεγαλύτερο εισαγωγέα στην Αργεντινή και τον **τρίτο** μεγαλύτερο προορισμό των εξαγωγών της. Η σχέση αυτή εκφράζονται ελπίδες ότι θα μεταφραστεί και σε μεταφορά **τεχνογνωσίας**, απαραίτητης για την ανάκαμψη της αργεντίνικης οικονομίας.

Είναι, πάντως, ένα ερώτημα κατά πόσον η κινεζική βοήθεια συμβαδίζει με τη συνταγή του Φερνάντες για την **τόνωση της εγχώριας κατανάλωσης**. Ο νεοεκλεγείς πρόεδρος υποστηρίζει ότι εφόσον το 70% της κατανάλωσης παράγεται εγχωρίως, η ανάκαμψη θα προέλθει από τη ζήτηση και όχι από την προσφορά.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)